

MOTIE

Buslijn 29 moet blijven!

Raad	11/12 november 2013
Programma 2 Verkeer, vervoer en water	
Portefeuillehouder	E. Hercules

"Onder het busafhankelijk deel van de bevolking van Texel is de afgelopen weken grote beroering ontstaan over het lot van lijn 29, één van de twee buslijnen op het eiland die ons dagelijks leven mogelijk maken." Zo begint een brief van de Actiegroep Behoud de Bus aan de leden van Provinciale Staten van Noord-Holland.

Bijlagen

1. Brief Actiegroep Behoud de Bus

Toelichting

Texel 2010 schaart zich voor 100% achter de zorg die de briefschrijver verwoordt.

Lijn 29 is enorm belangrijk voor onze bus-afhankelijken in 6 van de 7 dorpen die ons eiland kent en voor de bezoekers van ons eiland.

De brief eindigt al even treffend als hij begint:

"Lijn 29 opheffen, dat zet ons leven stop. Daar willen, kunnen en mogen we niet aan denken. Na ons komt er nog een generatie."

Daar hebben wij niets aan toe te voegen!

Wij vinden dan ook dat de gemeente **alles op alles** moet zetten om deze busverbinding te behouden.

Spreekt uit

Dat Lijn 29 te belangrijk is voor bus-afhankelijken in onze samenleving (en onze gasten) en dus niet mag verdwijnen.

Roept het college op

Al het mogelijke te doen om Buslijn 29 te behouden en de raad z.s.m. te informeren over de acties die het college onderneemt of gaat ondernemen om deze zeer belangrijke buslijn niet te verliezen.

Provinciale Staten van Noord-Holland
ter attentie van de cie. Mobiliteit en Wonen
Postbus 3007
2001 DA Haarlem

onderwerp: buslijn 29 op Texel

De Cocksdorp, 16 oktober 2013

Geachte leden der Provinciale Staten van Noord-Holland,

Onder het busafhankelijk deel van de bevolking van Texel is de afgelopen weken grote beroering ontstaan over het lot van lijn 29, één van de twee buslijnen op het eiland die ons dagelijks leven mogelijk maken.

U moet zich voorstellen dat lijn 29 voor zes van de zeven dorpen, drie van de vier gehuchten plus al het buitengebied daartussen en daaromheen de verbinding vormt met elkaar (met het zevende via een overstap op de andere lijn) en met de buitenwereld. Lijn 29 brengt in de ochtend schoolkinderen naar de middelbare school in Den Burg en hen die schoolgaan 'aan de overkant' naar de veerhaven. Dezelfde lijn brengt ze ook allemaal weer thuis. Lijn 29 brengt inwoners van dit uitgestrekte land en polderland, al of niet in het bezit van een auto, naar de huisarts, tandarts en fysiotherapie in Den Burg. Naar de markt, de winkels, de bibliotheek, de kapper, de bank, en naar hun vrienden en familie. Lijn 29 brengt ze naar de veerboot als ze voor medisch onderzoek in het Gemini in Den Helder moeten zijn of voor een ingreep in het ziekenhuis in Alkmaar. Lijn 29 is hun schakel met het NS-station in Den Helder en met het spoorwegnet van Nederland. Lijn 29 helpt hen zo nodig op weg naar Schiphol, Amsterdam, Den Haag en Brussel. Kortom, tenzij men zelf auto rijdt en een auto heeft, is lijn 29 voor jong en oud in het overgrote deel van Texel de enige verbinding met elkaar, met de voorzieningen in Den Burg en met de wereld aan de andere kant van het Marsdiep. Wij prezen en prijzen ons gelukkig dat lijn 29 rijdt en ons vervoert naar al die verschillende bestemmingen, waarvan ik er hierboven slechts enkele heb genoemd.

Nu is ons ter ore gekomen dat een miniem aantal personen op dit eiland, verenigd in de werkgroep Beter Openbaar Vervoer Texel (BOVT), allen autobezitters, geen van allen ooit waargenomen in de buurt van bus 28 of bus 29, op het idee gekomen is dat het beter voor ons busgebruikers zou zijn als wij van lijn 29 overstapten op het zogenaamde belbusje. Hoe ze daarbij gekomen zijn, is ons een raadsel want ze hebben geen van ons ooit ergens naar gevraagd. Hadden ze dat wel gedaan, dan hadden ze vernomen dat wij in- en intevreden met lijn 29 zijn.

Als gevolg van dit alarmerende nieuws heeft zich in de afgelopen maand september een actiegroep gevormd en is de actie Behoud de Bus op gang gekomen. U kunt ons vinden op Facebook. Wij hebben op de datum van dit schrijven 556 'likes'. Wij kunnen ons het leven op Texel zonder lijn 29 namelijk niet voorstellen. Wat de zee is voor ons eiland, is lijn 29 voor ons. Zonder lijn 29 houden wij op te bestaan. Texel zonder lijn 29 is een nachtmerrie waaruit je niet meer wakker wordt. Met deze brief willen wij aan het college dat onze provincie bestiert uiting geven aan wat er onder ons Texelaars en op Texel gaande is.

Het eiland Texel vormt één uitgestrekte gemeente met een gemeentehuis in het grootste dorp, Den Burg. Het grootste dorp is klein vergeleken met Den Helder, de dichtstbijzijnde stad.

De bevolking van het eiland is ongelijkmatig verdeeld over het stukje aardoppervlak dat door de gemeente wordt ingenomen. Lijn 28 bedient een klein en dichter bewoond gedeelte, lijn 29 het grootste en dunst bevolkte deel. De samenleving op Texel in haar geheel is nog altijd landelijk van karakter. Uit een landelijke samenleving valt de bus, in dit geval de lijnen 28 en 29, niet weg te denken.

De landelijke samenleving leeft op het ritme van de dienstregeling van een lijnbus. Of die lijnbus eenmaal per uur of om de twee uur langskomt maakt niet eens zoveel verschil. Op Texel gaat het belbusje op precies dezelfde manier mislukken als het elders heeft gedaan. Het verbaast ons Texelse busgebruikers dan ook in hoge mate dat in een tijd van bezuinigingen de provincie 1,6 miljoen over heeft voor een gedoemd experiment. Wij redden ons in het buitengebied met een enkele lijn, fijnmazigheid is aan ons niet besteed. De bus gaat snel genoeg. Wij kennen de dienstregeling uit ons hoofd. Wie met de bus reist, weet vrijwel op de minuut hoe lang hij op de halte moet wachten en hoe lang de rit gaat duren. Dit stelt ons in staat onze afspraken te maken met dokters, tandartsen en therapeuten en al onze overige zaken te regelen. Met het belbusje is dat voorbij. Op het moment dat wij onze telefonische afspraken maken, zijn zowel de wachttijd als de rittijd onbekend. Dat is één oorzaak dat het voor ons niet werkt.

Een tweede oorzaak dat het belbusje hier geen succes kan worden is dat wij in het open, onbeschutte land van Texel straks al gauw een half uur van het ene op het andere been staan te springen. Lang niet overal staan bushokjes, vaak staat er alleen een haltepaal. Lijkt u dat een prettig vooruitzicht voor mensen van in de zeventig en over de tachtig? Het is hier de helft van het jaar veel te winderig, te nat en te koud om buiten te gaan staan zoder op de minuut of twee te weten wanneer de verwarmde bus op de halte stopt.

Een derde oorzaak is dat op Texel, dat van het toerisme leeft, het reizigersaanbod zeer onregelmatig is. Nog in oktober kunnen er zomaar 75 mensen op een halte staan. Die willen allemaal tegelijk instappen. Op 5 oktober van dit jaar zag ik zo'n volle bus voorbijkomen over de Lancasterdijk aan de oostkant van het eiland. Stel dat de lijnbus wordt opgeheven, staat er dan toch ergens een grote bus gereed of moet dan al het beschikbare materiële naar die ene halte worden gedirigeerd? Gaat er dan een karavaan van tien belbusjes met tien chauffeurs op pad? Hoe komt een groep van 75 personen überhaupt nog verder dan de veerhaven? Het lijkt ons heel wat efficiënter en minder kostbaar als ze zonder bellen en extra wachten allemaal samen in één enkele lijnbus kunnen stappen met één enkele chauffeur achter het stuur.

De ramp voor het toerisme, en daarmee voor het eiland als geheel, is zo mogelijk nog groter dan voor ons 'vaste klanten van de 29'. Behalve dat de lijn horden vakantiegangers naar campings en bungalowparken brengt, verschaft zij hun tijdens die vakantie talloze tripjes en mogelijkheden.

In combinatie met lijn 827 (alleen in het hoogseizoen) rijdt ze het hele eiland rond, brengt ze toeristen naar alle dorpen met hun diverse attracties en evenementen en toont ze hun alle landschappen en ontelbare mooie plekjes verspreid over het eiland. Duizenden dagjesmensen maken voor die tocht de oversteek over het Marsdiep. Die kunnen echt geen halte of plaats noemen waar ze naar toe willen. Ze willen in de bus zitten en naar het landschap kijken. Op een mooi punt stappen ze onverwachts uit. Waar blijft die mogelijkheid? Hieraan alleen al kunt u zien dat het initiatief van de werkgroep BOVT dat van een heel klein groepje is en niet eilandbreed wordt ondersteund. Wij willen dat de dagjesmensen en vakantiegasten blijven komen. Wij gunnen ze hun dagjes uit en onszelf de inkomsten die dat met zich meebrengt.

Als het toerisme terugloopt, loopt het eiland leeg. De halve winkelstand leeft van het toerisme. Velen van onze gasten komen van over de grens. Aan de lijnbus kunnen ze wennen, vooral dankzij het geduld en de behulpzaamheid van onze vaste chauffeurs (in de zomer versterkt door een extra ploeg uit Den Helder). Met een belbusje wordt het iedereen onmogelijk gemaakt zich op een ontspannen, vakantieachtige manier te verplaatsen. Een centrale bellen om naar het strand of naar het bos te gaan en dan nog eens om weer bij je huisje of stacarvan te komen? Om in De Waal het paard-en-wagenmuseum te bezoeken of een uurtje over de Durper markt te slenteren? En voor de terugweg nog een keer? Wat een wereldvreemde gedachte. Omslachtiger kan het niet. Alleen al waar ze moeten afspreken om opgehaald te worden is een probleem. Ze kennen de weg hier minder goed dan wij. Toeristen, Nederlanders en buitenlanders, komen niet om een uur van te voren ritjes af te spreken, ze willen het eiland zien. Hoe langer de busrit duurt, hoe beter. Ze kijken hun ogen uit. Het is een route die nooit verveelt.

Ondertussen verandert de landelijke samenleving op Texel net zo goed als haar stedelijke tegenhanger aan de overkant. Ook hier worden steeds minder kinderen geboren. Nu volgen er nog 954 kinderen voortgezet onderwijs in Den Burg op De Hogeberg, over zes jaar zijn dat er waarschijnlijk 200 minder. Deze zomer heeft op de basisschool in Den Hoorn de schoolbel voor het laatst geluid. In het grootste dorp Oosterend zijn de openbare en protestants-christelijke basisscholen met ingang van dit schooljaar samengegaan. Vijftien jaar geleden durfde niemand dat hardop te denken. Over een paar jaar is Den Burg het enige dorp met een basisschool. Dat is de prognose. Dan moeten alle leerplichtige kinderen op het eiland die niet in Den Burg wonen in de ochtend naar Den Burg worden vervoerd en in de middag terug naar huis. Hoe gaat Texel dat doen zonder lijn 29? Met bussen van een touringcarbedrijf die dezelfde route rijden als nu lijn 29? Dan kan lijn 29 toch net zo goed blijven bestaan?

Wij, de actiegroep die strijdt voor het behoud van lijn 29, wij voorzien geen eind aan de problemen als de bus van de weg wordt gehaald. Wat heeft het voor zin een bus die foolproof werkt, efficiënt functioneert en daarbij relatief goedkoop is, te vervangen door een vervoerssysteem waaraan per rit meer mankracht te pas komt en meer techniek? Als de pilot start, zit het ganse eiland buiten het driekhoekje veerhaven-Den Burg-De Koog, waar lijn 28 rijdt, zonder openbaar vervoer. Dan zijn we van elkaar en van de wereld afgesneden. Wij, busafhankelijken, zijn redelijke mensen. Wij hoeven in de avond niet naar danses in Oosterend of boetseerles in Den Hoorn. Dat rekenen wij niet tot de mogelijkheden die het openbaar vervoer ons hoort te bieden. Wie dat wil, moet maar gaan auto rijden. Wij willen naar ons werk en naar school. Wij willen de boodschappen halen, medische afspraken kunnen maken en nakomen. En als het zo uitkomt willen wij ook graag af en toe een bezoekje afsteken of naar een festiviteit op een ander dorp. Toeristen willen er zorgeloos op uittrekken in de zekerheid dat ze aan het eind van de dag weer op hun vakantiepark belanden.

Lijn 29 opheffen, dat zet ons leven stop. Daar willen, kunnen en mogen we niet aan denken. Na ons komt er nog een generatie.

Namens de actiegroep Behoud de Bus,

Hoogachtend,

Tsipora Rodrigues Pereira en Narita Derks